

یادداشت

در ضرورت راه‌اندازی سامانه شفاف‌کرونا

محمدرضا جلالی‌پور، پژوهشگر اجتماعی

● دولت جواز برداشت یک میلیارد یورو را «صندوق توسعه ملی ایران» (ذخیره ملی همه ایرانیان) را گرفته است.رئیس بانک مرکزی هم امروز گفته است «مبلغ یک‌میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار» از دارایی‌های ایران که از سال ۱۳۹۴ در لوکزامبورگ توقیف بود، آزاد شده است.اوفید (صندوق اوپک برای توسعه بین‌المللی) هم کمک ۵۰۰هزاردلاری به برنامه‌های مقابله با ویروس کرونا در ایران را تصویب کرده است.دولت ایران هم مبلغ ۱۰۰ هزار میلیارد تومان را برای هزینه در بحران کرونا اختصاص داده است که قاعدتا بخشی از آن از طریق منابع بالا‌تأمین می‌شود.دولت‌های دیگر (از جمله چین و ژاپن) و تعدادی از نهادهای بین‌المللی (از جمله سازمان بهداشت جهانی) هم در بحران کرونا کمک‌های مالی یا کالایی قابل توجهی به دولت ایران کرده‌اند و خواهند کرد.جسته و گریخته شنیده می‌شود که تعدادی از بنیادها، آستان‌ها و نیروه‌های مسلح و سایر نهادهای عمومی غیردولتی هم تعهداتی برای هزینه در بحران کرونا داده‌اند که ارقام و جزئیاتش شفاف نیست.با این حال جز اعلام وام یک‌میلیون‌تومانی (نه کمک بلاعوض) به هر خاور بارانه‌گیر (که مجموعاً حدود ۲۴ هزار میلیارد تومان می‌شود) هنوز هیچ جزئیاتی از برنامه و نحوه دقیق هزینهٔ مجموع این منابع در بحران کرونا و شفاف نحوه اختصاص وام و کمک به بنگاه‌ها منتشر نشده است.با توجه به کاهش چشمگیر اعتماد عمومی به نهادهای حکمرانی در دو سال اخیر، شفافیت بیشتر در هزینه منابع بالا حتی از قبل ضروری تر شده است. در این راستا پیشنهادکردنی است که:دولت فورا یک سامانه آنلاین واحد و کامل شفاف را راه‌اندازی کند و در قالبی ساده و همه‌فهم و دسترس‌پذیر برای همه شهروندان همه منابع و مصارف مرتبط با کرونا توسط همه نهادهای عمومی دولتی و غیردولتی (از جمله و اما به بنگاه‌ها و شهروندان، کمک‌های بلاعوض به شهروندان آسیب‌پذیرتر و حمایت از نظام سلامت) را به وقت و با جزئیات منتشر کند.نمودار از چند نهاد مدنی فعال در حوزه شفافیت (مثلا «شفافیت برای ایران» و «جهد»، چند نهاد مدنی معتبر در کشور (مثلا «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران آستان تهران»، «اتاق بازرگانی»، «سازمان نظام پزشکی»، «انجمن علمی مطالعات فرهنگی و ارتباطات»، «انجمن علمی علوم سیاسی»، «انجمن علمی جامعه‌شناسی» و نمایندگان چند رسانه و چند تشکل کارگری بزرگ)، یک نماینده از هر حزب بزرگ و دو نماینده از هر فراسکسیون مجلس، دعوت کند در شورای بر عملکرد این سامانه و شفافیت و دقت جزئیات آن نظارت کنند.کرونا-ژ یک معدود بحران‌هایی است که همه شهروندان و حکمرانان ایران را درگیر کرده و همه ایرانیان، صرف‌نظر از گرایش سیاسی‌شان، ذی‌نفع مهار آن‌اند و قاعدتا مقاومت در برابر شفاف‌سازی هزینه‌های مرتبط با آن کمتر از حوزه‌های دیگر است. اگر این سامانه ملی کرونا در این تمرین شفافیت قوی و اعتمادساز عمل کند عملاً نوعی «خرانه واحد شفاف در حوزه کرونا» شده است و می‌تواند گامی شود برای شفاف‌سازی نحوه تصویب، اختصاص و هزینه کل بودجه در سال‌های آتی و رفتن به سوی خزانه واحد شفاف دولت در همه زمینه‌ها.

گذر

عدالت آموزشی وابسته به پرداخت مالیات از سوی بنیادها

رضا امیدی - کارشناس اقتصادی

● چند سالی است مقرر شده منابع حاصل از مالیات بنیادها و نهادهای انقلابی به توسعه عدالت آموزشی در مناطق محروم اختصاص یابد؛ موضوعی که تاکنون محقق نشده است. در تدوین لایحه بودجه سال ۱۳۹۹ دولت به‌نوعی بی‌خیال این منبع شده بود و فقط حدود ۱۶ میلیارد تومان مالیات برای این بنیادها پیش‌بینی کرده بود که این رقم در کمیسیون تلفیق مجلس به بیش از ۱۵۰۰ میلیارد تومان افزایش پیدا کرده است؛ رقمی که بنا بر قانون باید صرف توسعه عدالت آموزشی در مناطق محروم شود.در لایحه بودجه ۱۳۹۹ اعتبار بیشتر برنامه‌های مربوط به آموزش در مناطق محروم در مقایسه با سال ۱۳۹۸ کاهش یافته، درحالی‌که دانش‌آموزانی که تحت پوشش این برنامه‌ها قرار دارند، بیشتر شده است. تهیه کتاب‌های درسی نیمه‌بها و رایگان در مناطق محروم، هزینه ایاب و ذهاب دانش‌آموزان مناطق محروم، پوشش دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل در استان‌های هدف و آموزش پیش‌دستانی در مناطق بازمانه برخی از برنامه‌هایی هستند که اعتبار آنها کاهش یافته؛ این جدا از کمبودهای شدیدی است که به‌لحاظ امکانات زیرساختی در مناطق محروم وجود دارد. از بی‌مدرسه‌ای گرفته تا مدارس غیراستاندارد و تحصیلی بدیجی است که مالیات پیش‌بینی‌شده رقمی نیست که بتواند عدالت آموزشی را محقق کند و از سویی عدالت آموزشی در اقتصاد سیاسی حاکم بی‌اعتبار شده، اما با توجه به فلسفه تأسیس این بنیادها حداقل انتظار این است که این منبع را بوج نکنند و با حداکثر توان مالی و فنی در خدمت تحقق عدالت آموزشی در مناطق محروم باشند.

«شرق» از نگرانی واحدهای تولیدی پس از دستور دولت برای ازسرگیری فعالیت‌های اقتصادی گزارش می دهد

ابهام در پرداخت خسارت به گردانندگان چرخ اقتصاد

لیلا مرکن؛ کارفرمایان نگران بازگشایی مجدد واحدهای صنفی خود هستند، اگرچه پروتکل‌های بهداشتی برای بازگشایی واحدهای تولیدی و صنعتی تهیه شده است اما ویروس کرونا آن‌قدر مرموز است که از هر روزنه‌ای بتواند کارگران واحدهای تولیدی به عنوان گردانندگان اصلی چرخ اقتصاد را گرفتار خود کند اما آنچه صاحبان واحدهای تولیدی را نگران می‌کند، این است که سازوکار مشخصی برای پرداخت خسارت به کارگرانی که در جریان دستور جدید دولت برای بازگشایی واحدهای صنفی و تولیدی ممکن است آسیب ببینند، وجود ندارد. نگرانی از پرداخت خسارت و دیه به کارگران، باعث شده است انجمن‌های تولیدی مختلف به وزارت کار نامه بنویسند اما جواب درستی دریافت نکنند. ابوالفضل روغنی، رئیس کمیسیون صنایع اتاق ایران، ریشه این نگرانی را مصاحبه برخی از نمایندگان مجلس معرفی می‌کند. به گفته او، اعضای خانه ملت در مصاحبه‌های خود اعلام کرده‌اند اگر کارگری در کارگاه مبتلا به کرونا شود، مسئولیت این مسئله با کارفرماست. حسن فروزافرد، رئیس کمیسیون حمایت قضائی و مبارزه با فساد اتاق بازرگانی تهران، نیز به «شرق» می‌گوید: بحث بر سر پرداخت خسارات حوادث ناشی از کار از طریق بیمه دعوی همیشگی بین بیمه و کارفرمایان است و پیچیده‌بودن مسئله ابتدا به بیماری کرونا، تشخیص و قضاوت را سخت‌تر هم می‌کند اما مسئولیت‌پذیری صاحبان کسب‌وکار و نگهداری سوابق انجام پروتکل‌های بهداشتی، مشکلات بعدی واحدهای تولیدی را کاهش می‌دهد. پس از آنکه دولت نظر خود را برای آغاز به کار مجدد واحدهای صنفی و تولیدی اعلام کرد و قرار شد واحدهای تولیدی سراسر کشور به جز تهران از ۲۳ فروردین و واحدهای تولیدی استان تهران از ۳۰ فروردین کار خود را آغاز کنند، تعدادی از انجمن‌های تولیدی در نامه‌ای به وزارت کار خواستار شفاف‌سازی درباره نحوه پرداخت خسارت به کارگرانی شدند که با تصمیم دولت، ممکن است مبتلا به کرونا شوند. انجمن سرب و روی یکی از آن انجمن‌هایی بود که به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی نامه نوشت و در پاسخ به این انجمن اعلام شد واحدهای صنفی و تولیدی مکلف هستند وسایل بهداشتی و ایمنی فردی را در اختیار کارگران قرار دهند و مرجع تشخیص درباره اینکه چه کسی مسبب شیوع و انتشار ویروس کروناست، محاکم قضائی هستند.

انجمن صنایع بازیافت هم در نامه‌ای به دبیر کل اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران خواستار شفافیت در زمینه پرداخت خسارت به کارگران در صورت بروز مشکل و ابتدا به کرونا شد. انجمن‌های تولیدی و صنفی دیگری هم نگرانی خود را در این‌باره اعلام کردند. کارفرمایان می‌گویند تنها موضع‌گیری شفاف در زمینه تبعات کرونا اظهارات حسین سلاحووزی، نایب‌رئیس اول اتاق بازرگانی ایران، است که در مصاحبه‌ای اعلام کرده: حقوق کارگران در صورت ابتلا به کرونا در زمان درمان بر عهده بیمه تأمین اجتماعی خواهد بود. بدون شک تصمیم دولت برای بازگشایی واحدهای صنفی و تولیدی تبعاتی خواهد داشت و ممکن است ابتدا به کرونا در کشور را تشدید کند اما چه عاملی باعث شده است کارفرمایان به جای دولت نگران تبعات حاصل از فعالیت مجدد واحدهای صنفی باشند؟

مصاحبه نمایندگان مجلس عامل بروز نگرانی

ابوالفضل روغنی، رئیس کمیسیون صنایع اتاق ایران، در گفت‌وگو

اقتصاد

«شرق» از نگرانی واحدهای تولیدی پس از دستور دولت برای ازسرگیری فعالیت‌های اقتصادی گزارش می دهد

ابهام در پرداخت خسارت به گردانندگان چرخ اقتصاد

با «شرق»، بیان می‌کند: اگر واحدهای صنفی باز نباشند، تولید به‌طور طبیعی موفق نیست اما سلامت مردم باید در درجه اول اهمیت باشد.او درباره دلیل نگرانی کارفرمایان می‌گوید: نگرانی کارفرمایان از تصمیم دولت به دلیل اظهارنظرهای افراد مسئول و غیرمسئول درباره ابتلای کارگران به کروناست. شنیده شده است چند نماینده مجلس در مصاحبه‌های خود اعلام کرده‌اند اگر بر اثر کرونا کارگری در کارگاه جانش را از دست دهد، کارفرما مسئول است.

این خلاف همه قوانین جاری کشور و دنیاست. این حرف نمی‌تواند مبنای قانونی داشته باشد. حوادث ناشی از کار و بیماری در دنیا پروتکل دارند.روغنی ادامه می‌دهد: کسی حرفی را مطرح می‌کند و این موجب نگرانی می‌شود. کارفرما حس می‌کند در آینده به هر حال با چنین معضلی مواجه می‌شود و در این‌باره نگرانی دارد.او تأکید می‌کند، بر اساس تصمیمات ستاد ملی کرونا و تصمیمات شورای کرونای کشور همچنین دستور رئیس‌جمهور واحدهای صنعتی کارشان را شروع کرده‌اند. اگر این کار را نکنند، جامعه دچار مشکلات معیشتی می‌شود. بحث نیازمندی‌های سفره مردم مطرح است. نمی‌توان هم قرنطینه بود و هم مواد غذایی داشت. اما حرف‌هایی که مطرح می‌شود، موجب نگرانی شده است.

قوه قضائیه و دولت مواضع خود را رسماً اعلام کنند

به گفته رئیس کمیسیون صنایع اتاق ایران، کارگران و کارفرماها دوش‌به‌دوش هم هستند و اصلاً جدایی بین آنها نیست. اگر کارگر آسیب ببیند، واحد صنعتی آسیب خواهد دید.او اضافه می‌کند: در طرح هوشمندسازی برای واحدهای صنعتی، تردد مردم بیشتر می‌شود و این با قرنطینه یک مقدار متفاوت است. البته ما ناگزیریم برخی فعالیت‌ها را انجام دهیم تا دارو، مواد شوینده و غذایی مردم تأمین شود. خیلی از محصولات، روزمره تولید می‌شود و تاریخ مصرف دارند. لبنیات تاریخ روزانه دارد یا خیلی از مواد غذایی حداکثر دو ماه تاریخ مصرف دارند و انبارها هم خیلی پر نیست. بنابراین باید کار کرد. روغنی می‌گوید: کرونا یک مسئله جدید است و این مسئله باعث نگرانی کارفرماها می‌شود. امیدواریم قوه قضائیه و دولت رسماً موضع خود را اعلام کنند تا این گرانی از کارفرما سلب شود. زسرا افرادی هستند که در قرنطینه هم دچار مشکل شده‌اند و جانشان را از دست داده‌اند. ممکن است آسیب جسمی و جانی در زمان فعالیت واحدهای تولیدی مطرح شود. مقامات باید با صراحت بیشتر تعیین تکلیف کنند و

مسئولیت کارفرما، کارگر و نهاد حاکمیت در بحران کرونا

امین صدرنژاد، دبیر اتحادیه صنایع بازیافت

● دولت باید قوانین مشخصی برای حمایت از کارگران و کارفرمایان در شرایط بحران کرونا تدوین کند

و هزینه‌های آن به جامعه و شهروندان است. جدای از آنکه کدام‌یک از این دو راه، عقلانی‌تر، کم‌هزینه‌تر یا اصلاً از نظر جامعه قابل پذیرش بوده باشد، رئیس‌جمهور بدون هیچ توضیح اضافه‌ای از فرایند تصمیم‌گیری به شهروندان، دستور بازگشایی کسب‌وکارها مشروط به رعایت پروتکل‌های بهداشتی از تاریخ ۲۰ فروردین را صادر کرد. گرچه پیش از این نیز سایه‌های تردید از اثربخشی بسته‌های حمایتی دیده می‌شد و پس از این هم جای خالی مسئولیت‌پذیری در جبران خسارات دیده می‌شود. بر اساس مطالعات وگفت‌وگوهای نگارنده با کارشناسان، کلید کنترل و مدیریت بیماری کرونا، نمونه‌گیری‌های فراوان، شناخت مبتلایان و دایره افراد مرتبط با ایشان است. کره‌جنوبی با اجرای این‌روش به الگویی در مهار بیماری کرونا در جهان تبدیل شد، اما در شرایط کنونی، نشانی از امکان تحقق چنین راهکاری در کشور ما در آینده نزدیک دیده نمی‌شود. سسای راهکارها و پروتکل‌های بهداشتی در پیشگیری از ابتلا به کرونا با تکیه بر فاصله‌گذاری اجتماعی، ماسک اجباری، ضدعفونی‌کردن سطوح، قرنطینه افراد مستعد به ابتلا، اصول مربوط به فضاهای بسته، تقویت سیستم ایمنی بدن و… صرفاً ریسک ابتلا به بیماری را کاهش می‌دهند، اما هیچ‌گونه قطعیتی در عدم ابتلا به این بیماری و کنترل آن به وجود نمی‌آورد. از طرفی برابر با ماده ۹۱ قانون کار «کارفرمایان و

دراین‌باره باید قوانین شفافی وجود داشته باشد.

تلاش بیمه برای فرار از مسئولیت

حسن فروزافرد، رئیس کمیسیون حمایت قضائی و مبارزه با فساد اتاق بازرگانی تهران نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره نگرانی کارفرمایان بیان می‌کند: موضوعی که در زمینه دیه ناشی از آسیب و گرفتاری‌های مریض به موضوع کرونا در محیط‌های کارگری مطرح است، موضوع جدیدی نیست.

او ادامه می‌دهد: همواره و تا امروز بیمه تأمین اجتماعی تلاشش این بوده است که مثل هر بیمه دیگری، مسئولیت خود را محدود و تا جایی که ممکن است، مسئولیت را به دوش کارفرما منتقل کند. در زمینه‌های دیگر هم هر موقع خدای نکرده اتفاقی برای کارگر بیفتد، بیمه تأمین اجتماعی تمام تلاشش این است که خسارتی پرداخت نکند یا خسارت کمتری پرداخت کند. بنابراین با ترندهایی هزینه‌ها را روی دوش کارفرما قرار می‌دهد.فروزافرد می‌گوید: پیچیدگی موضوع کرونا به این قسمت بازمی‌گردد که دیگر موضوع در حد یک آسیب‌دیدگی در محیط کار نیست که فردی به‌عنوان کارگر در محیط کار به خاطر اشتباه خود یا کارفرما درگیر یک آسیب شود و بخواهد که طلب خسارت کند. موضوع پیچیده اینجاست که همان‌طور که انجمن‌های مختلفی تا امروز صحبت کرده‌اند، ممکن است کرونا از محیط‌های دیگری به کارگران منتقل شود؛ بنابراین نمی‌توان محیط کار را صرفاً جای خطرناک فرض کرد.او اضافه می‌کند: تشخیص دلیل ابتلای کارگران کار پیچیده‌ای است. تا امروز در هیچ نقطه‌ای کسی نتوانسته است دقیقاً تشخیص دهد چگونه یک فرد دچار کرونا شده است. به‌همین‌ترتیب محدودیت‌هایی در زمینه قضاوت پیش خواهد آورد.رئیس کمیسیون حمایت قضائی و مبارز با فساد اتاق بازرگانی تهران تأکید می‌کند: من فکر می‌کنم در کام اول تلاش نظری و کلامی بیمه تأمین اجتماعی و پشتیبانی باید انجام شود.او پیش‌بینی می‌کند که بیمه احتمالاً تلاش خواهد کرد که خود را در این زمینه مسئول کند و با تحریک کارفرمایان، تا حدی این مسئله را مسکوت نگه دارد یا اینکه کارفرمایان را وادار کند تدابیر جدی و حرفه‌ای‌تری برای به‌کارگیری پرسنل خود داشته باشند.

تشخیص نحوه ابتلا به کرونا امکان‌پذیر نیست

فروزافرد عنوان می‌کند: تشخیص این موضوع که اشخاص چگونه به کرونا مبتلا شده‌اند، امکان‌پذیر نیست و بعید می‌دانم در یک دادگاه و قضاوت حرفه‌ای امکان‌پذیر باشد. به اضافه اینکه به نظر نمی‌رسد که سیستم‌ها ما توانایی این را داشته باشند که وارد چنین موضوع حرفه‌ای و پیچیده‌ای بشوند.او راه‌حل این مشکل را استفاده از پروتکل‌های بهداشتی به‌صورت دقیق برای سالم نگه‌داشتن کارگران فارغ از نگرانی‌های ایجادشده از سوی تأمین اجتماعی اعلام می‌کند. به گفته رئیس کمیسیون حمایت قضائی و مبارز با فساد اتاق بازرگانی تهران کمک‌گرفتن از یک فرد معتمد برای اجرای پروتکل‌های بهداشتی ضروری است.او می‌گوید: پیشنهاد من مسئولیت‌پذیری صاحبان کسب‌وکار است. اگر درست رفتار کنیم و سوابق را به درستی نزد خود نگه داریم، سوابق اجرای پروتکل و مستند پروتکل اجرایشده که نزد سایر افراد است، از هر نوع مشکل بعدی برای صاحب کسب‌وکار جلوگیری می‌کند.

مسئولیت کارفرما، کارگر و نهاد حاکمیت در بحران کرونا

همکاران شده و در نهایت باعث بروز خسارات به خود و سایر همکاران خود شود.در شرایط کنونی و با فرض رعایت پروتکل‌های بهداشتی، مرجع تشخیص مقصر و میزان تقصیر در شیوع ویروس کرونا در محیط‌های کاری، محاکم قضائی ذی‌صلاح هستند؛ حال آنکه عدم قطعیت در رد پا و چگونگی شیوع ویروس کرونا در محیط کار بسیار بالاست و این امر احتمال خطا در تشخیص مقصر و میزان تقصیر را برای مرجع قضائی هم بالا می‌برد. همچنین چشم‌اندازی از پیاده‌سازی قطعی‌ترین گام در کنترل بیماری کرونا، یعنی نمونه‌گیری‌های فراوان نیز در کشور دیده نمی‌شود.به عبارتی می‌توان گفت‌هم‌کاران در صورت بروز حوادث ناشی از بیماری کرونا در محیط کار، صرفاً کارفرما و کارگر به ناچار در دایره تشخیص مرجع ذی‌صلاح قضائی ایستاده‌اند که به دلیل همه‌گیری ویروس، هیچ‌کدام مقصر نیستند. اما جای خالی حاکمیت به عنوان نهاد دست‌وردهنده و مسئول که به‌طور قاطعانه «باید» می‌گوید و ریسک ابتلای شهروندان به کرونا را می‌پذیرد، در این بین به روشنی دیده می‌شود. پس وقتی که «باید» کسب‌وکارها با پروتکل‌های بهداشتی آغاز شوند، «باید» چارچوبی هم برای مسئولیت کامل نهاد حاکمیت و سازمان تأمین اجتماعی، در جبران بی‌کم‌وکاست، بی‌چون‌وچرا و بلاعوض خسارات و دیات ناشی از بیماری کرونا بر کارگران، کارفرمایان و شهروندان مشخص شود.

شنبه ۲۳ فروردین ۱۳۹۹

ادامه از صفحه ۴

دستمزدرا امنیتی تکنید

● با اعلام افزایش ۲۱درصدی دستمزد، انتقادات بسیاری بر عملکرد اصلاع روابط سه‌جانبه کار وارد شد. اینکه این مصوبه برخلاف ماده ۴۱ قانون کار است، براساس این ماده دو ملاک برای تعیین دستمزد آورده شده، یکی تورم و دیگری سید معیشت. براساس اعلام بانک مرکزی میانگین تورم در سال ۹۸ حدود ۴۱ درصد بوده و میزان سید معیشتی که در شورای‌عالی کار به امضا رسید، چهارمیلیون و ۹۴۰ هزار تومان بود. حقوق ماهانه یک‌میلیون و ۸۰۰ هزارتومانی با هیچ‌کدام از این مؤلفه‌ها همخوانی نداشت. نظر شما چیست؟ واقعبت این است که اگر دستمزد (همان‌طور که عرض کردم که من باور دارم افزایش دستمزد نه ۲۱ درصد؛ بلکه ۳۲.۵ درصد بوده)، بیشتر از این افزایش پیدا می‌کرد، ما شاهد این بودیم که کارفرماها از پس پرداخت آن برنمی‌آیند و کارگران را اخراج می‌کردند.از طرف دیگر باید منتظر افزایش موج امضای قراردادهای سیدمعیشت می‌بودیم.ما نباید سبب راندن توده کارگران به توده تهیدستان بی چیز شهری بشویم. چیزی به نام کارفرما در آن سمت طبقه کارگری وجود ندارد. ما در ۶۰ سال گذشته سرمایه‌داری در مقابل طبقه کارگر نداشتیم. سرمایه‌داری در کشور ما نه از طریق آنچه کارل مارکس ارزش اضافی می‌نامد؛ بلکه از طریق رانت شکل گرفته است. تضاد بین کار و سرمایه در ایران کار نمی‌کند. ما تعداد قبلی کارفرما در بنگاه‌های تولید داریم که اتفاقاً نه تحت فشار کارگران؛ بلکه تحت فشارهایی بیرون از طبقه کارگر ممکن است به تعطیلی کشانده شوند. در ایران بورژوازی کار نیست؛ بلکه بورژوازی رانت پیش می‌رود. داریم راجع به پدیده‌ای حرف می‌زنیم که تقابلی رویه‌رویی آن وجود ندارد. اگر ما بیش از ۳۲.۵ درصد دستمزد کارگران را اضافه می‌کردیم، به‌ویژه در مشاغل کوچک طبقه کارگر در معرض قرارگرفتن در زبردست پروتالریا بودیم.من می‌گویم دریافتی دستمزد کارگران دو میلیون و ۸۰۰ هزار تومان شده و این رقم مناسبی است. شما می‌گویید الزامی برای پرداخت سایر حقوق بیشتر از یک‌میلیون و ۸۰۰ هزارتومانی ماهانه وجود ندارد و کارفرمایان عمدتاً پرداخت نمی‌کنند و حتی همین مبلغ هم جواب‌گویی هزینه‌های یک خانوار کارگری با تورم ۱۴درصدی نیست. خب، من به شما پاسخ می‌دهم. تا زمانی که مبانی اقتصاد در ساختار اقتصاد ما وجود ندارد، هیچ قانونی نمی‌تواند الزام ایجاد کند. اساساً قانون کار شرایط اقتصادی را تعیین می‌کند.

● با وظیفه دولت به عنوان مجری قانون حفاظت از اجرای قانون کار و حمایت از کارگران نیست؟ یعنی در این وضعیتی که شما ترسیم می‌کنید، مسئولیت دولت چیست؟

وظیفه دولت این است که کیک اقتصاد را بزرگ کند. کیک اقتصاد ایران در دو سال گذشته بیش از ۱۲ درصد کوچک شده است. در این وضعیت منابع تأمین پرداخت دستمزد بیشتر از این را از کجا بیآورد؟ به‌طوری‌که منجر به تشدید تورم هم نشود؛ چون می‌دانیم تورم دودش بیشتر به چشم طبقه کارگر می‌رود. از آنر سال گذشته رشد اقتصادی ایران در تولید مولد مثبت شد؛ بنابراین اگر کرونا اتفاق نیفتاده بود، ما رشدمان مثبت بود. خالص اشتغال ایران اکنون بیشتر از دو سال گذشته است. ما هفت سال بی‌دربی با سرعت اندکی قدرت خرید را افزایش دادیم و تازه به سال ۸۹ رسیدیم؛بیم، بنابراین بله، طبقه کارگر حدود ۱۲ سال از ما طلب دارد.

● یکی دیگر از اتفاقاتی که در جریان تصویب دستمزد اتفاق افتاد، این بود که در حالی میزان به‌عنوان یکی از اضلاع روابط کار و تصمیم‌گیر دراین‌باره موافق با این میزان افزایش نبودند و در نهایت متن مصوبه را هم امضا نکردند. پیشنهاد دولت از ابتدای مذاکرات افزایش دستمزد ۲۰درصدی بود و در نهایت هم نتیجه نهایی مذاکرات بدون موافقت نمایندگان کارگری حدود همین رقم تصویب شد.

من از مصوبه سال جاری دستمزد دفاع می‌کنم؛ اما

وزارت کار باید این مصوبه را سلفات‌فر عرضه می‌کرد.

توصیه‌ام هم این نیست که نماینده کارگران امضا نکنند،

انتظارم از اضلاع سه‌جانبه این بود که حفظ امنیت و

ثبات ایران را اولویت خود قرار دهند. این خیلی مهم

است که نه قدرت خرید طبقه کارگر از حدی کمتر

شود و نه اینکه این مصوبه را سیاسی کنیم و سعی

کنیم از آن جنبش کارگری امنیتی بسازیم. این عملکرد

نمایندگان کارگران برخلاف رویکرد ما در حفظ ثبات و

امنیت کشور است و به نظر من دیگر اضلاع روابط کار

به‌ویژه وزارت کار باید درباره این موضوع هشدار دهند.

شرکت مشاور سرمایه گذاری معیار
دارنده مجوز رسمی از سازمان بورس و اوراق بهادار

مدیریت ثروت در بورس با سبدگردانی معیار

تلفن: ۵-۸۸۱۹۲۱۵۴
۶-۸۸۱۹۲۴۷۵